

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu, složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jana Vyklického, JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci žalobkyně: **I. S.**, zastoupena JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou, se sídlem Karlovo náměstí 18, Praha 2, proti žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2012, č. j. MV-34634-3/SO-2012, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 20. 8. 2013, č. j. 46 A 35/2012 – 38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností ze dne 6. 9. 2013 žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla shora označený rozsudek Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“).

Stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti (§ 102 s. ř. s.). Kasační stížnost podala stěžovatelka včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a v řízení o kasační stížnosti je zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

Stěžovatelka uvedla, že kasační stížnost podává z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Jako jediný stížnostní důvod však uvedla chybné doručování ve správním řízení. Stěžovatelka mimo to také uvedla, že ve věci bylo rozhodnuto podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání a že bohužel stěžovatelku nenapadlo, že v případě „tolika jasných důkazů“ v její prospěch bude rozhodnuto „bez ní“.

Ze spisu krajského soudu vyplývá, že stěžovatelka uplatnila žalobní námitku týkající se pochybení při doručování ve správním řízení v replice k vyjádření žalovaného, která byla podána k poštovní přepravě až 22. 8. 2012. Podle ust. § 71 odst. 2 s. ř. s. lze ovšem rozšířit žalobu o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby. Rozhodnutí žalovaného napadené žalobou bylo stěžovatelce doručeno 18. 6. 2012 a lhůta pro podání žaloby (resp. její rozšíření) tak uplynula již dne 18. 7. 2012. Krajský soud se tedy těmito žalobními námitkami stěžovatelky nemohl věcně zabývat.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem,

jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu pak vyplývá, že tato výhrada dopadá i na případy, kdy žalobce sice předmětnou námitku před soudem uplatnil, učinil tak však až po uplynutí lhůty k podání žaloby (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 9. 2008, č. j. 1 Afs 102/2008 – 39). K tomu došlo i v případě stěžovatelky, která sice v řízení před krajským soudem uplatnila žalobní námitku směřující k pochybení při doručování ve správním řízení, ale uplatnila ji až po lhůtě pro podání žaloby. Pokud pak stěžovatelka tuto námitku uplatňuje v kasační stížnosti, jde o námitku nepřijatelnou. Jelikož jde o jedinou kasační námitku stěžovatelky, je i kasační stížnost jako celek nepřijatelná ve smyslu ust. § 104 odst. 4 s. ř. s.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že výše uvedené konstatování stěžovatelky, že jí nenapadlo, že v případě existence důkazů v její prospěch bude rozhodnuto bez její přítomnosti, resp. bez nařízení jednání, nelze považovat za kasační námitku. Z tohoto konstatování nevyplývá, že by stěžovatelka vytykala krajskému soudu jakékoliv konkrétní pochybení. Kromě toho nad rámec nutného zdůvodnění Nejvyšší správní soud podotýká, že ze spisu krajského soudu vyplývá, že stěžovatelka byla řádně vyzvána ke sdělení, zda v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. souhlasí s rozhodnutím věci bez jednání. Stěžovatelka byla ve výzvě rovněž řádně poučena, že nevyjádří-li do dvou týdnů od doručení přípisu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci, bude soud mít za to, že s rozhodnutím věci bez jednání souhlasí. Z obsahu spisu tedy nevyplývá, že by městský soud pochybil, když ve věci rozhodl bez jednání.

Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů odmítl kasační stížnost stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť její kasační stížnost je nepřijatelná ve smyslu ust. § 104 odst. 4 s. ř. s.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. (v kontextu s § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. dubna 2014

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu